

Forfatter: Brandes, Edvard

Titel: Udrag fra Lykkens Blændværk

Citation: Brandes, Edvard: "Lykkens Blændværk", i Brandes, Edvard: *Lykkens Blændværk*, 1898, s. 90. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-brandesed_05-shoot-idm140342404623040/facsimile.pdf (tilgået 06. maj 2024)

Anvendt udgave: Lykkens Blændværk

heller ikke. For du har da ikke noget at være melankolsk over?»

»Nej — ikke det mindste,« svarede Kragh hurtigt.

De var nu naaede saa langt ud ad Frederiksberg, at Frahm steg af. Han havde kun en kort Vej til sin Villa og gad ikke køre Baltzer ind til Byen. Skuespilleren var jo desuden ganske rolig, saa Kragh magtede mageligt den Kærlighedsgærrning alene.

Kragh kørte da den tavse Kunstner ind til hans Bolig. Da han naaede hjem, var han næsten helt ædru. Han trykkede Kragh i Haanden og takkede ham for den hyggelige Aften og bad ham undskylde, at han ikke »havde passet bedre paa«. Om Kragh ogsaa vilde bede Fru Melitta ikke være vred!

Det lovede Kragh, men forsikrede paa Forhaand, at hun aldrig blev vred paa Baltzer.

Denne rystede sørgmodigt paa Hovedet og lukkede sig ind. Han gik sagte op til sin Lejlighed paa anden Sal og sagte ind gennem Dagligstuen til sit Sovekammer, hvor han tændte et Lys. Med det gik han tilbage til Dagligstuen, stillede det paa Bordet og